

NGƯỜI HÓA HỒ

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

NGƯỜI HÓA HỒ

nhà nam

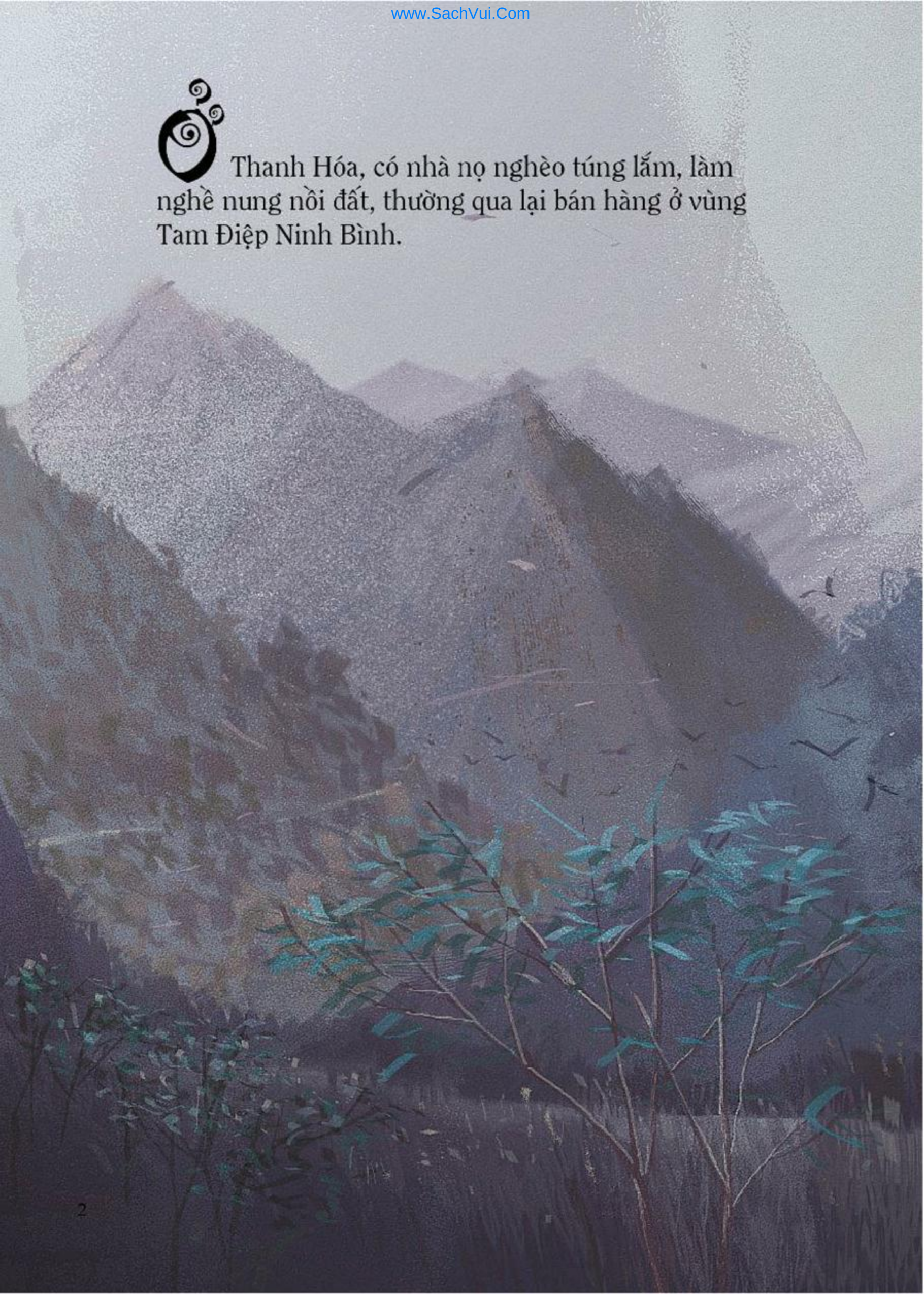
NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

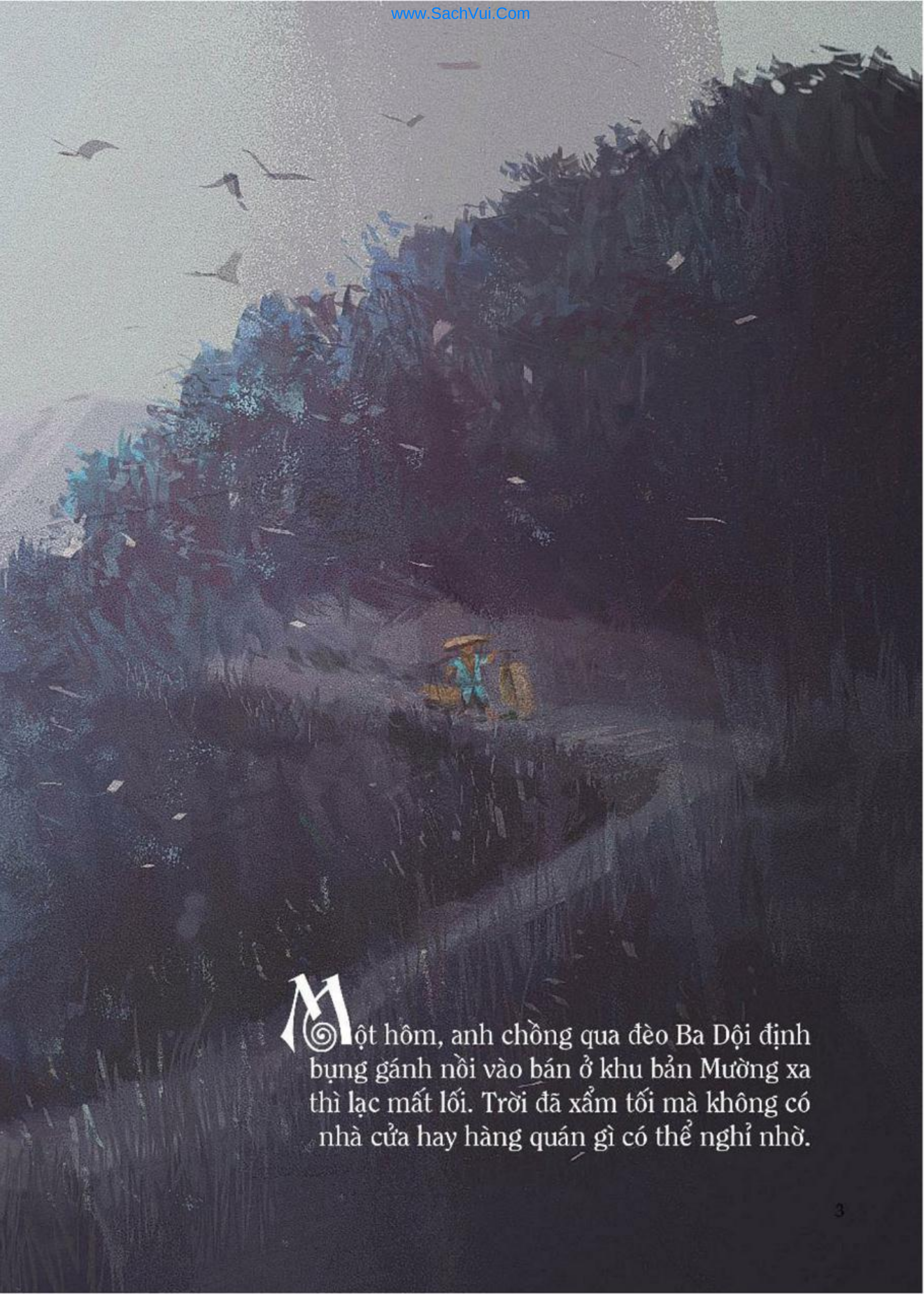

HOÀNG OANH
BẰ,
THÀNH PHONG
BẰ!

Thanh Hóa, có nhà nọ nghèo túng lắm, làm nghề nung nồi đất, thường qua lại bán hàng ở vùng Tam Điệp Ninh Bình.

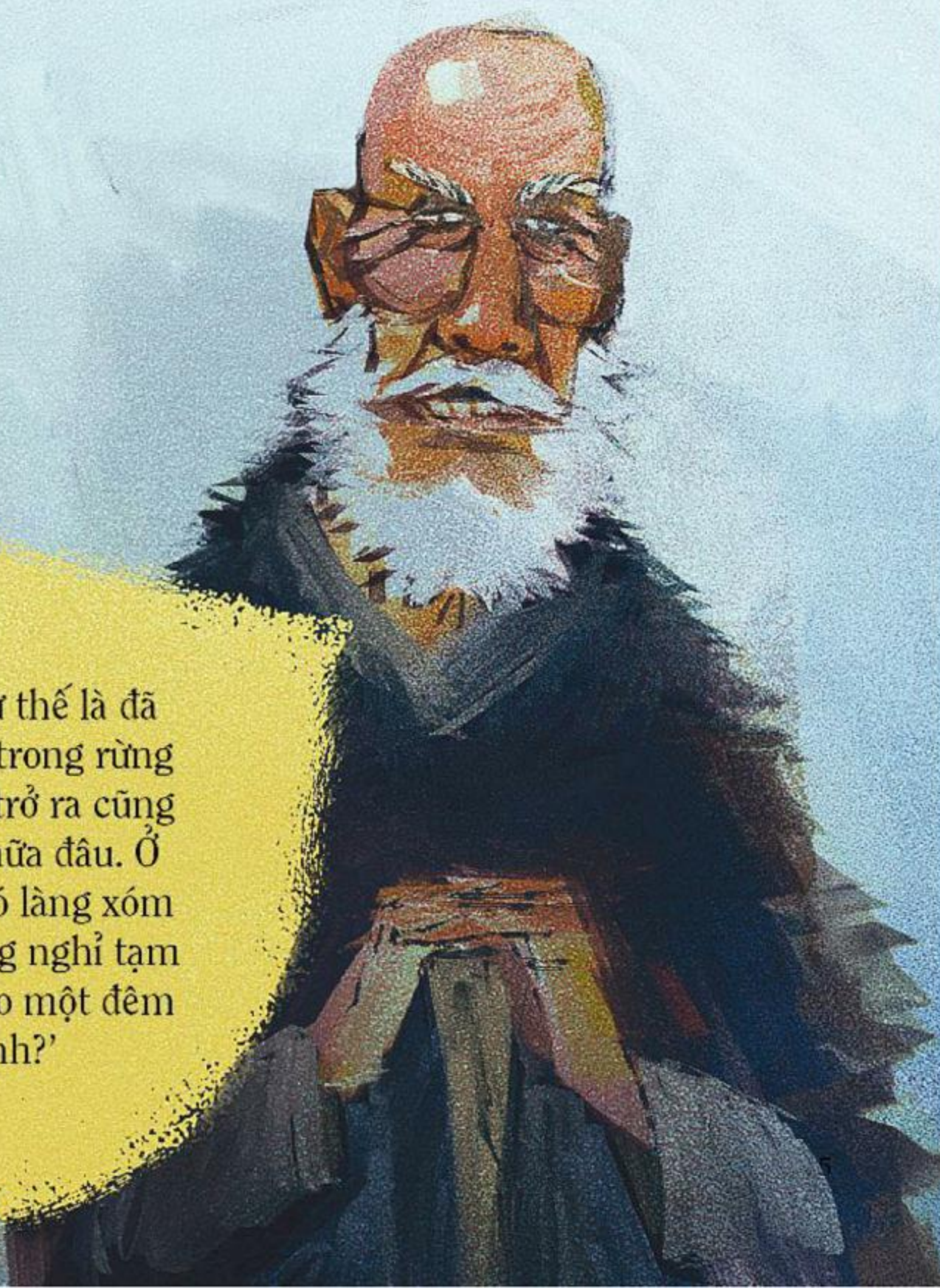

Một hôm, anh chồng qua đèo Ba Dội định
bụng gánh nôi vào bán ở khu bản Mường xa
thì lạc mất lối. Trời đã xẩm tối mà không có
nhà cửa hay hàng quán gì có thể nghỉ nhờ.

Anh men theo vách đá đi mãi về hướng Tây, được một quãng xa thì bỗng gặp một cụ già quắc thước đứng dưới gốc cây như chờ sẵn. Anh hàng nôi mừng rỡ vội rảo bước đến hỏi thăm đường. Ông già bảo:

‘Anh đi như thế là đã vào quá sâu trong rừng rồi, có quay trở ra cũng không kịp nữa đâu. Ở đây chẳng có làng xóm nào. Chi bằng nghỉ tạm trong nhà lão một đêm rồi tính?’

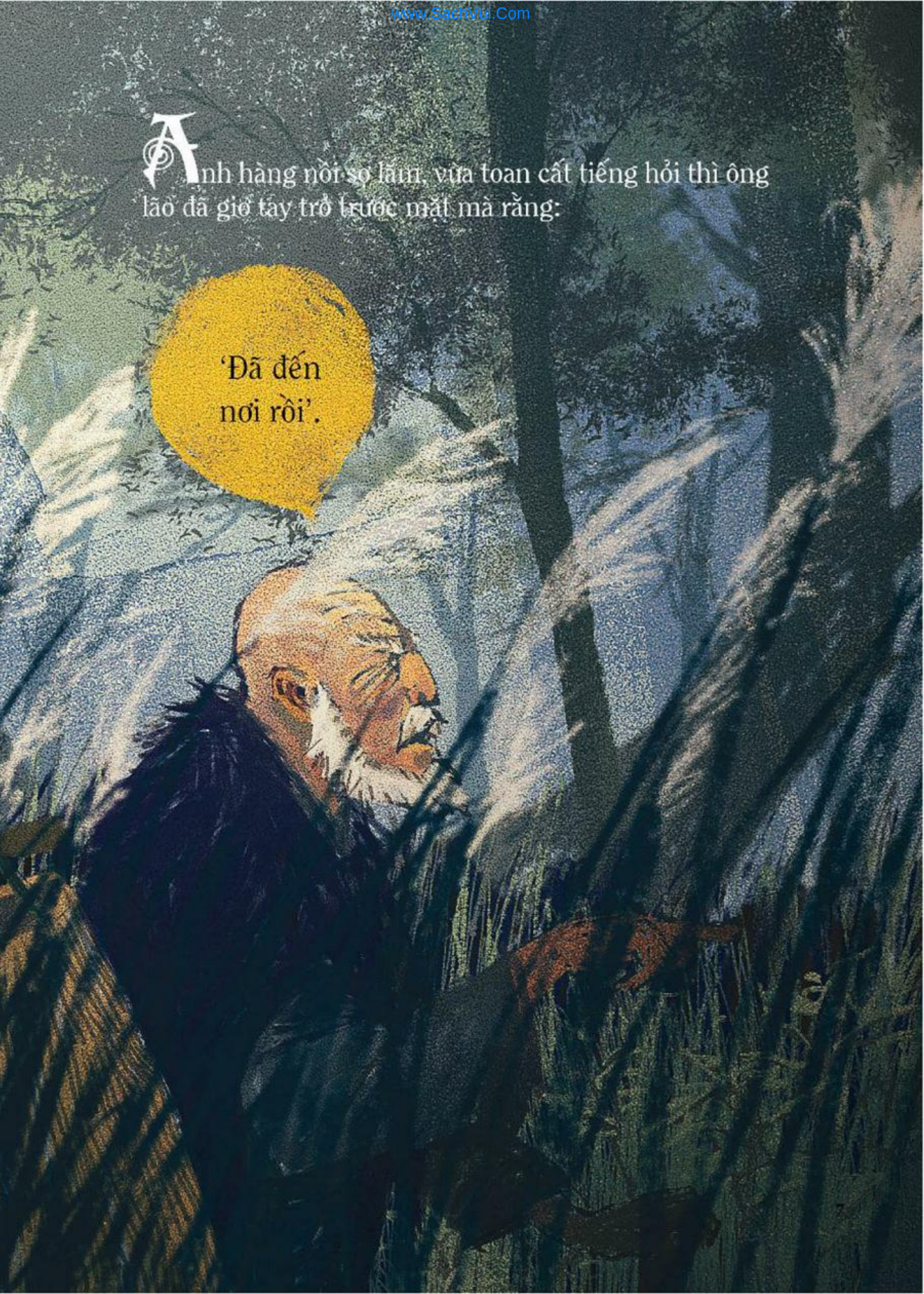

Người bán nôi cảm tạ rồi theo chân ông già. Càng đi, cây cối càng rậm rạp, cổ lác lút đầu người.

Anh hàng nổi sợ lắm, vừa toan cất tiếng hỏi thì ông lão đã giơ tay trở trước mặt mà rằng:

‘Đã đến
nơi rồi’.

Nhà ông lão thực ra chỉ là một cái hang tối mù, ẩm thấp, không đèn đóm. Anh hàng nòi lấy bụi nhùi đánh lửa rồi gom cành cây đốt lên một đống lửa phía trước hang ngồi sưởi.

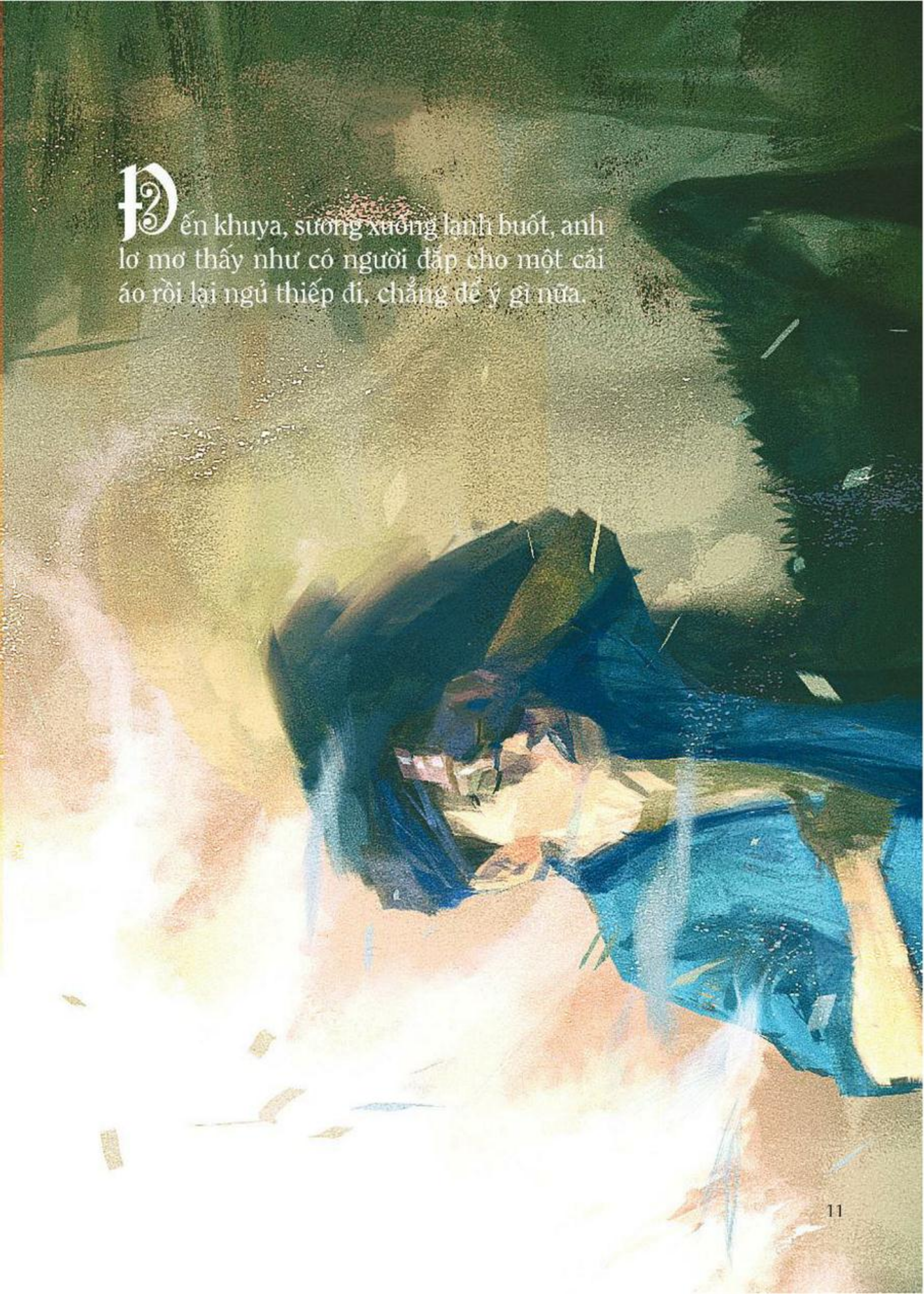
Con sợ vừa mới qua đi thì con đói lại ủa tối.

Như đoán được ý khách, ông già đưa mắt về phía góc hang, nói:

Thức ăn hết
mất cả, may còn
một cái đuôi nai
từ hôm trước.
Khách có đủ no
không?

Anh hàng nôi bèn nướng cái đuôi nai ấy lên mà đánh chén. Xong anh ngả lưng ngay cửa hang mà đánh một giấc thật thỏa thuê.

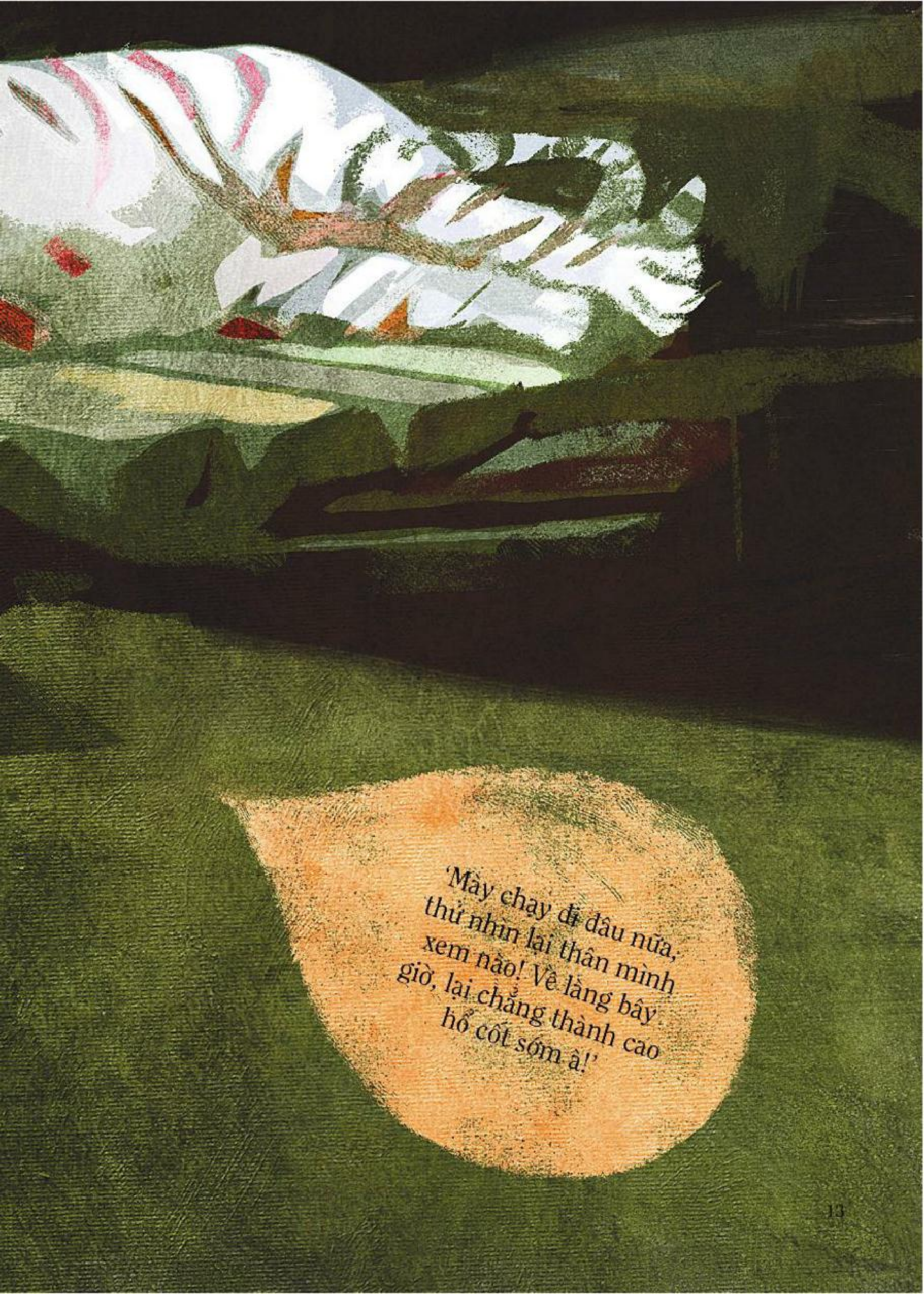

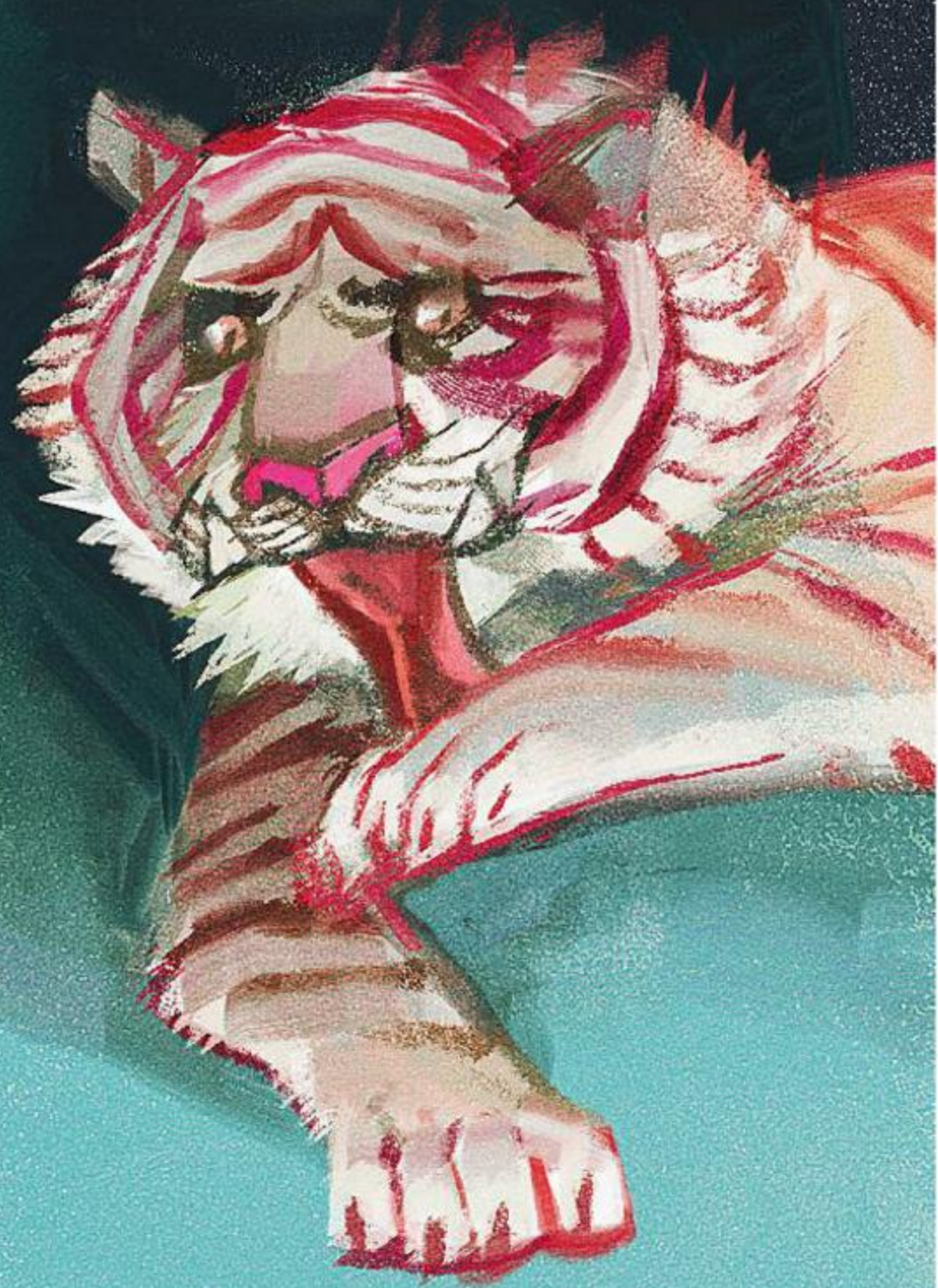
Đến khuya, sương xuống lạnh buốt, anh
lơ mơ thấy như có người đắp cho một cái
áo rồi lại ngủ thiếp đi, chẳng để ý gì nữa.

Trời sáng rõ, anh giở mình hé mắt thì thấy đang nằm cạnh một con hổ trắng. Nó ngáy như sấm rền, phì ra hơi thở tanh nồng. Người bán nôi hèn vía lên mây, vùng dậy bỏ chạy. Hổ vừa thức giấc thấy vậy cũng không buồn đuổi, nó vươn mình rồi cất tiếng bảo rằng:

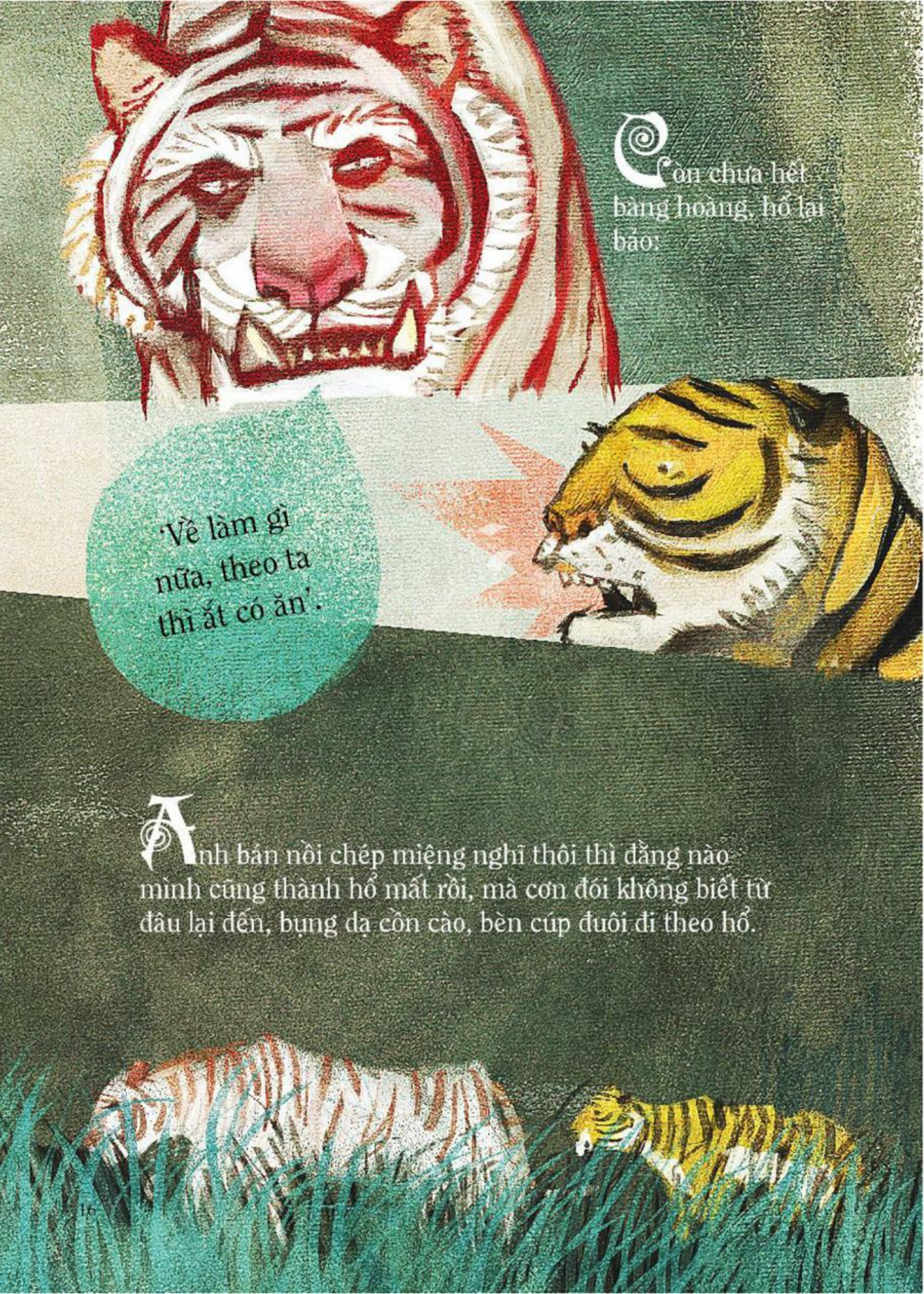

‘Mày chạy đi đâu nữa,
thử nhìn lại thân mình
xem nào! Về làng bây
giờ, lại chẳng thành cao
hổ cốt sôm à!’

Anh chàng bán nôi giết
mình khựng lại cúi nhìn,
kinh hoàng thấy da thịt mình
đã mọc lông vằn vện, trong
mồm nanh mọc nhọn hoắt,
phía dưới ve vẩy một cái đuôi
cọp. Thì ra anh đã hóa hổ tự
khi nào.

Còn chưa hết
bàng hoàng, hổ lại
bảo:

‘Về làm gì
nữa, theo ta
thì ắt có ăn’.

Anh bạn nôi chép miệng nghĩ thôi thì đành nào
mình cũng thành hổ mất rồi, mà con đói không biết từ
đâu lại đến, bụng dạ còn cào, bèn cúp đuôi đi theo hổ.

Hồ bắt đầu dạy cho anh các
cách núp, vồ, vờn... Dần dần, anh
cũng thành thạo hết các miếng.

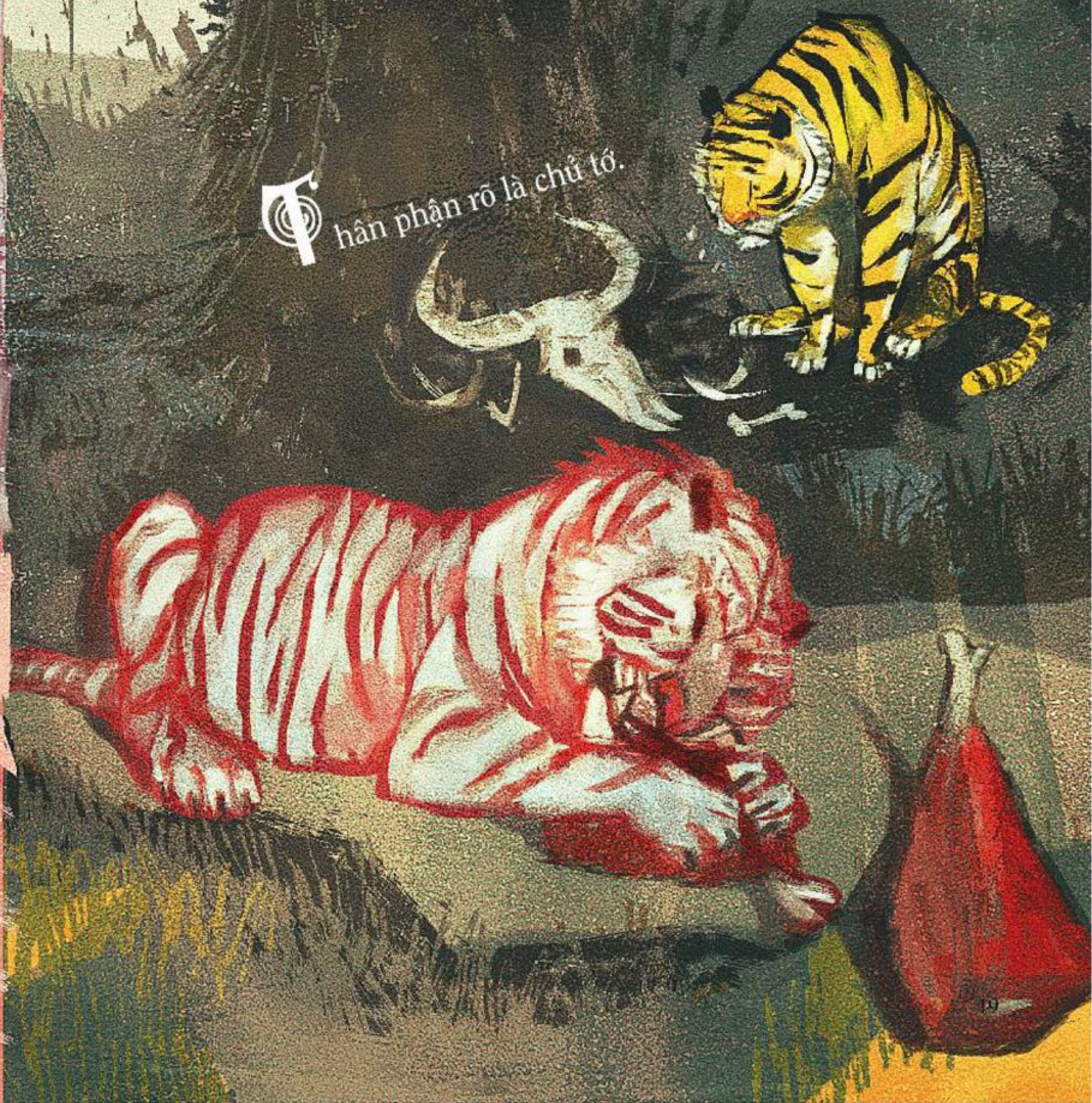
Một hôm, hổ gọi
anh lại bảo:

Từ nay mày phải
đi săn thú mang về
đây cho tao. Không
theo lệnh thì liệu
thần hồn với nanh
vuốt này!

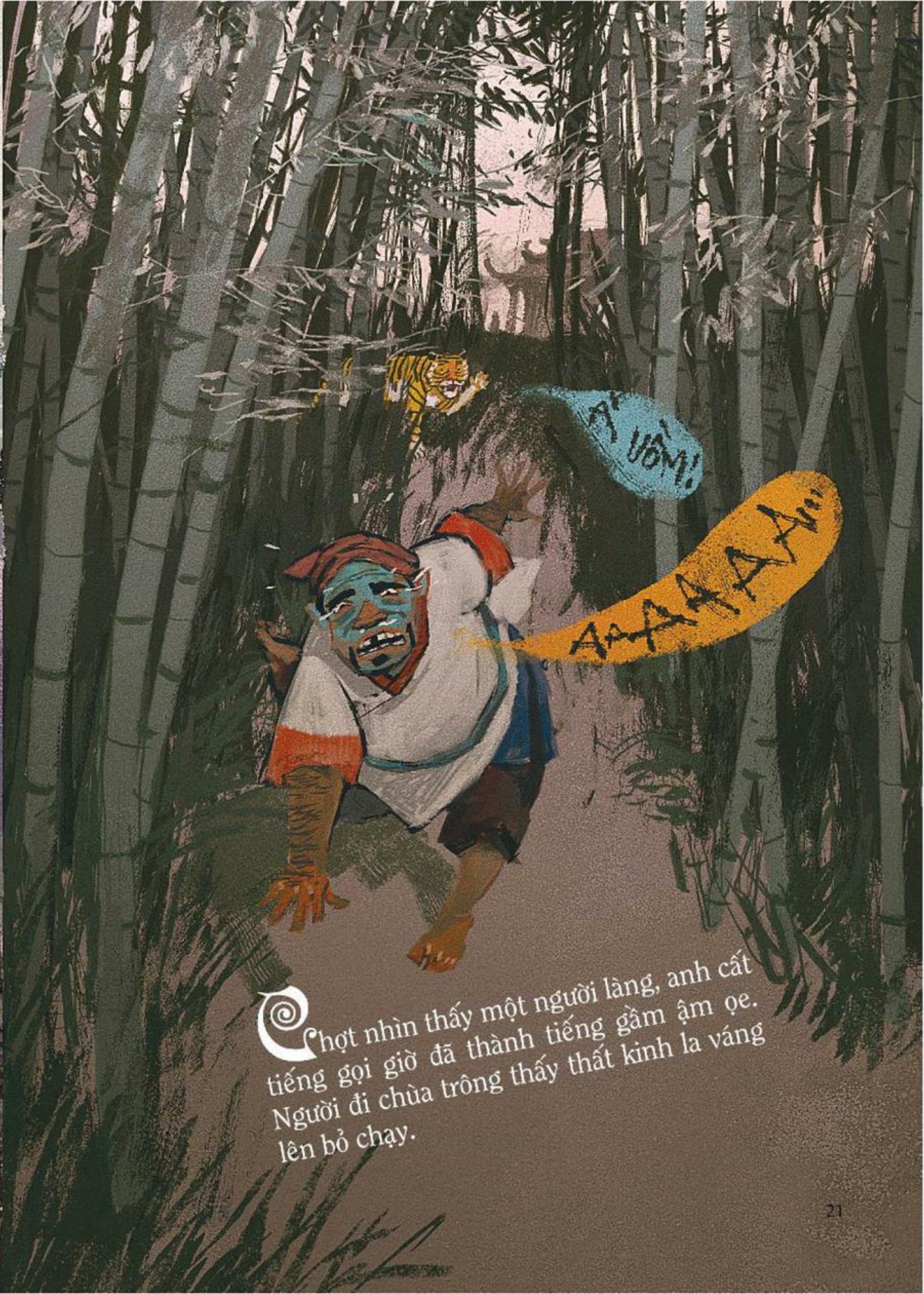
Từ hôm ấy trở đi, hổ nằm thong dong trong hang, còn anh phải đi kiếm thức ăn. Kiếm được con vật nào thì phải mang về cho hổ trước, còn thừa xương xẩu mới đến lượt mình.

Thân phận rõ là chủ tớ.

Một chiều nọ, anh đi tìm mồi, lên đến một đỉnh núi bỗng thấy thấp thoáng làn khói nhạt từ một ngôi chùa giữa mấy lùm cây. Anh cảm giác trước kia hình như mình đã từng đến chỗ này, bèn nhanh chân tìm đến. Thì ra chính là ngôi chùa gần làng mà anh hay đưa vợ đi ngày rằm ngày Tết.

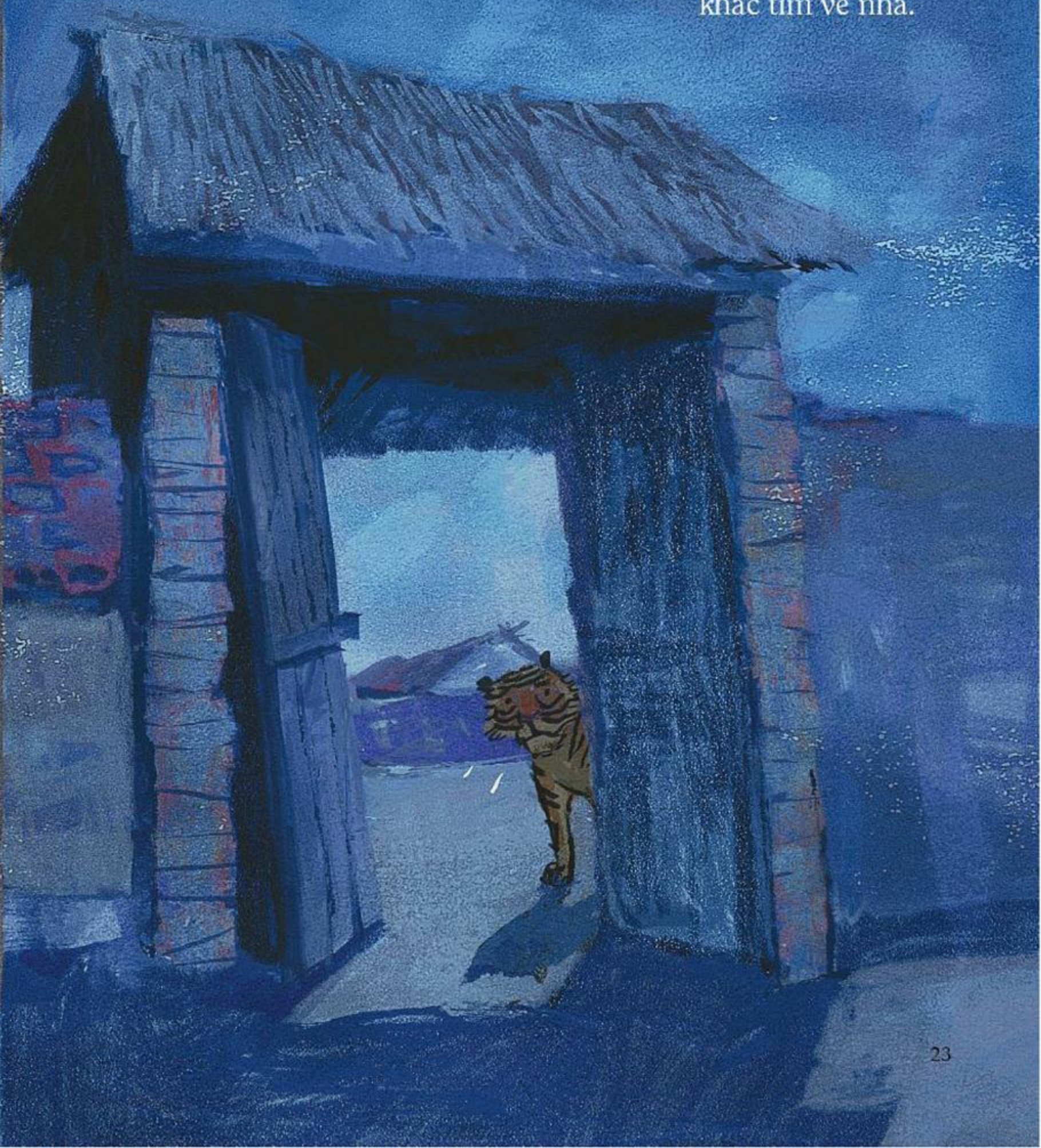
An illustration of a man in a white shirt with orange and blue accents, running through a dense bamboo forest. He has a look of panic or fear on his face. In the background, a tiger is visible, and a small pagoda can be seen through the trees. Two speech bubbles are present: a blue one saying 'A UÔNG!' and a large yellow one with 'AAAAA' written in black.

Chợt nhìn thấy một người làng, anh cất tiếng gọi giờ đã thành tiếng gầm âm ọe. Người đi chùa trông thấy thất kinh la vảng lên bỏ chạy.

Dân gần đây đổ ra khua trống chiêng phèng la,
gió gây gộc đánh đuổi.

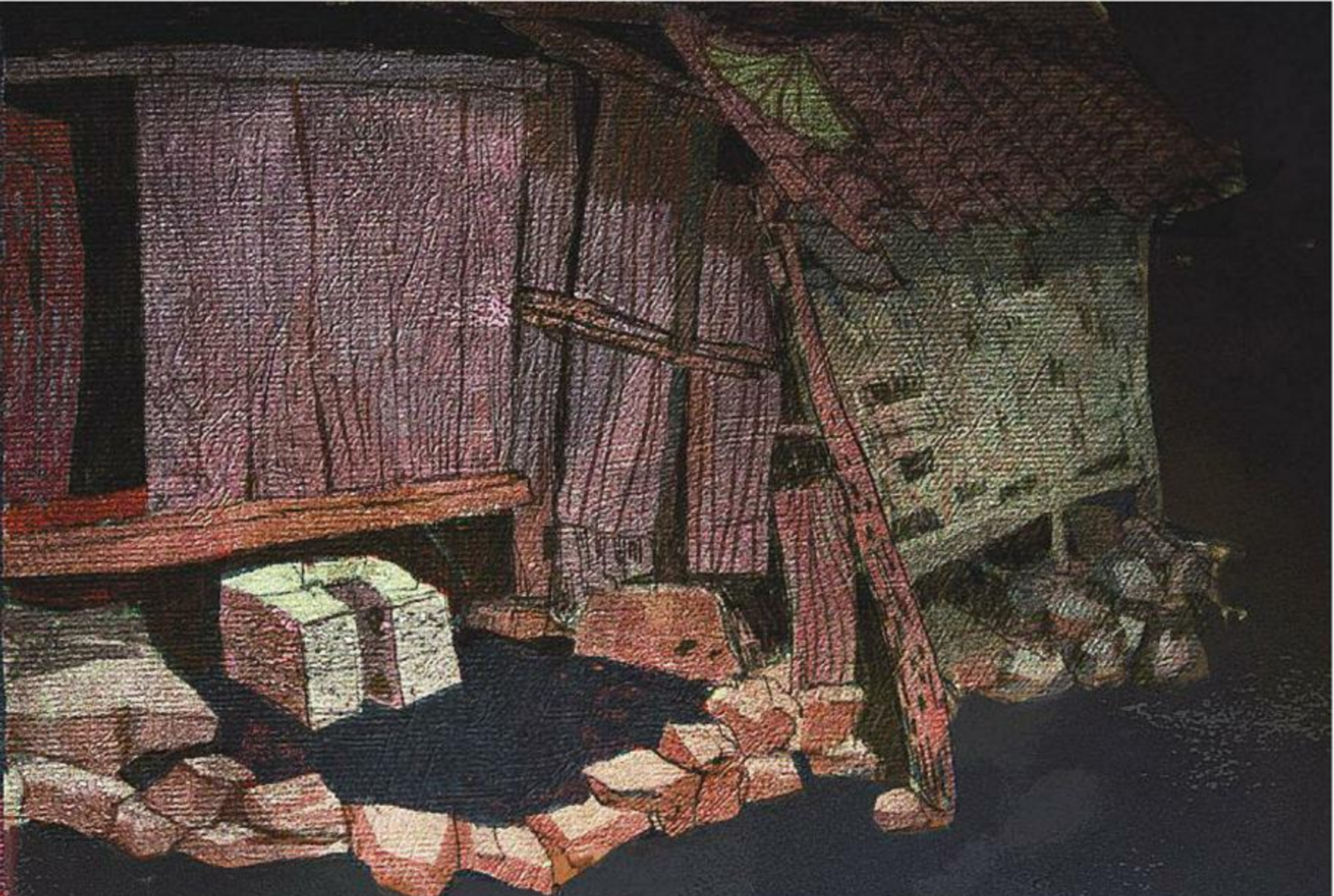

Anh vùng chạy thoát, nhưng
không về hang mà lên núi tìm chỗ
nằm phục. Đến nửa đêm lại theo lối
khác tìm về nhà.

Núp nhìn qua khe liếp, anh thấy vợ mình đang
bế con đứng khóc trước bàn thờ.

Anh chàng tự nghĩ mình giờ đã thành loài khác, bất giác rơi nước mắt nằm cuộn tròn một xó.

Dến tảng sáng, anh không dám ở lại bên lủ thúï trở lên núi. Hồ chúa thấy anh đi cả ngày mà không có gì đem về, giận lắm giờ tay tát anh một cái, miệng quát:

‘Thằng này, mày lại định giở chúng phỏng?’

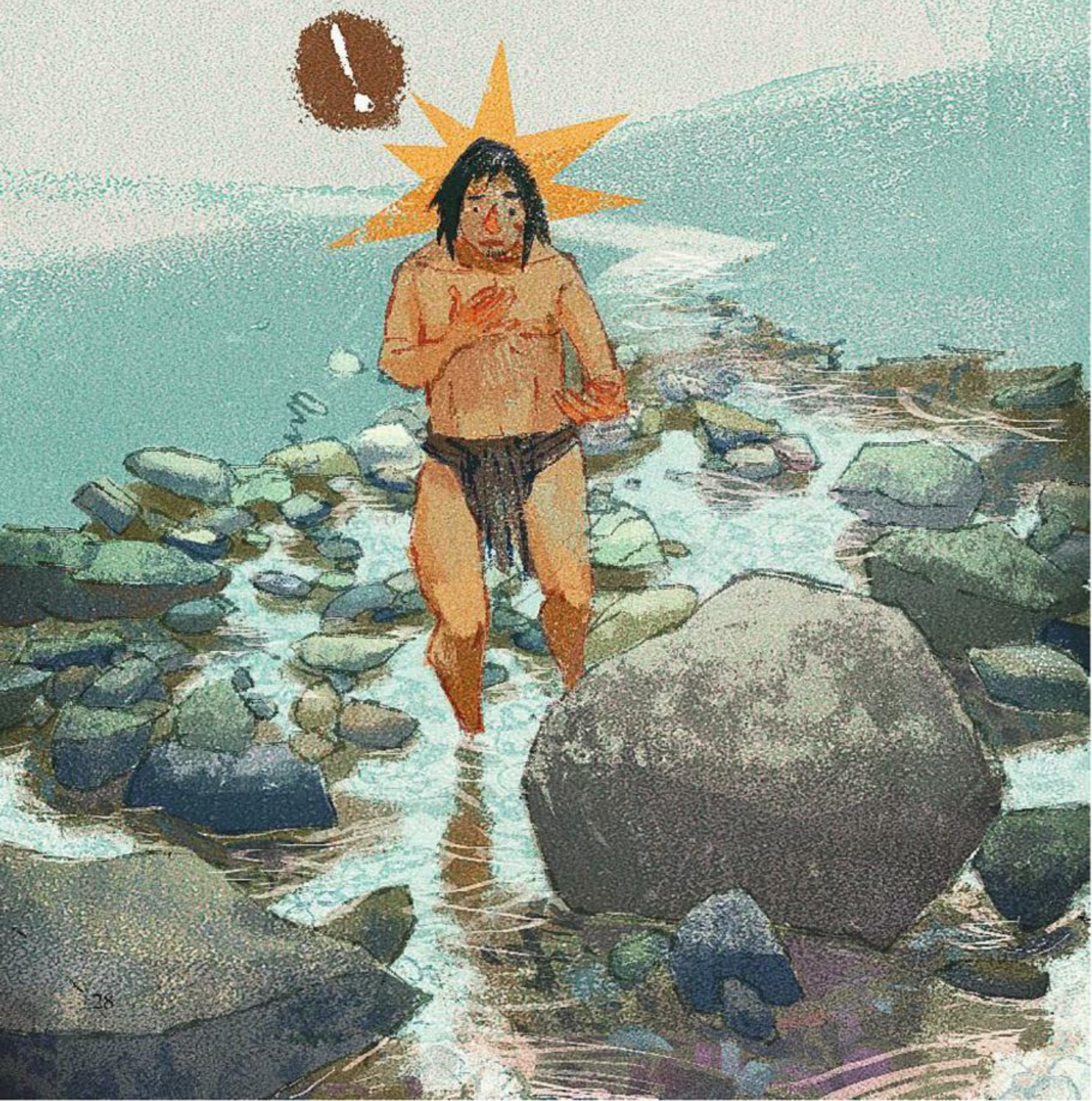

Rồi chồm đến giờ nanh múa vuốt cầu
xe anh.

ROAR!!

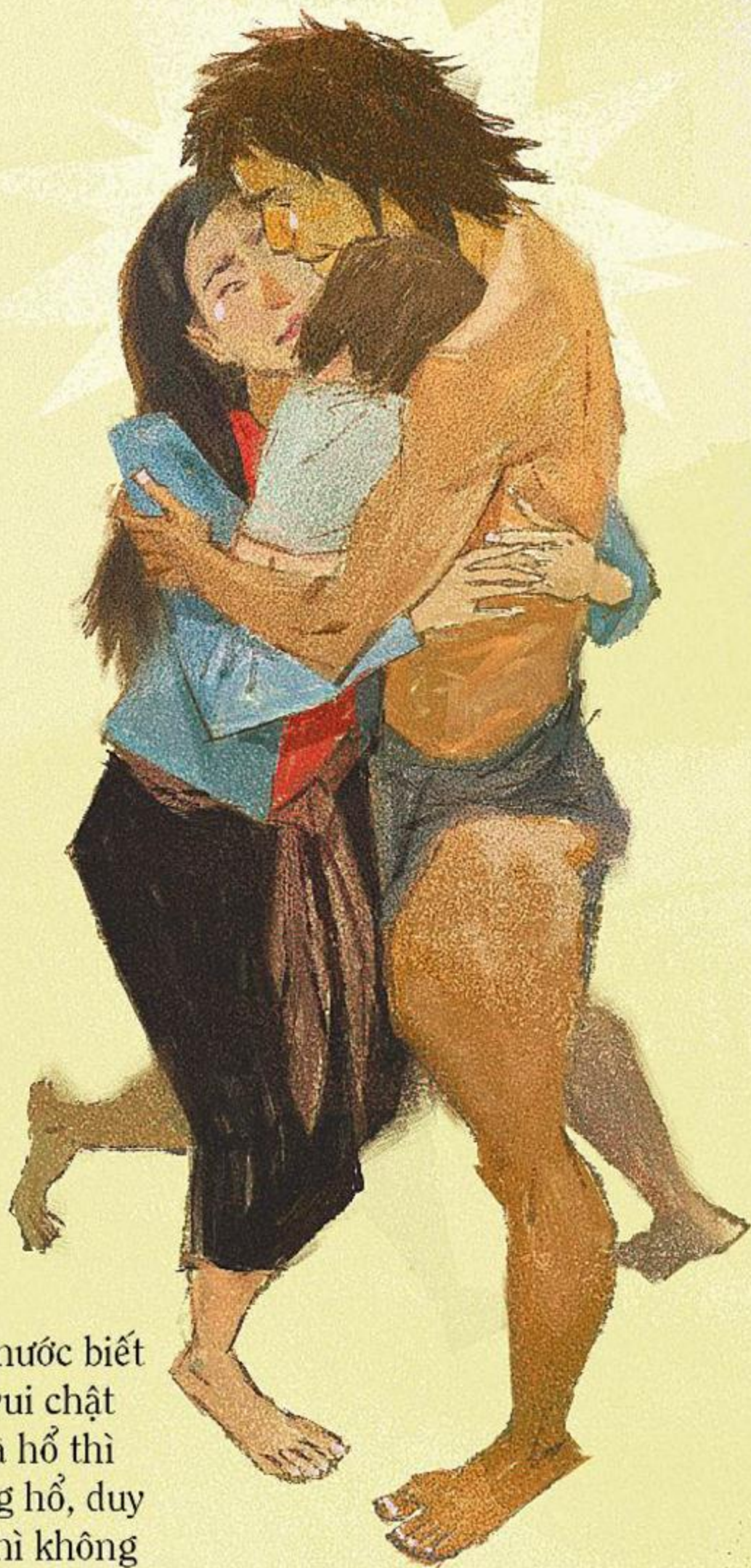
Lốt hổ rách toạc cả ra, anh hàng nòi nhanh chân thoát ra được liền bỏ chạy một mạch.

Anh chạy đến đứt hơi mới dám dừng lại, soi mình xuống suối nước gần đó, anh kinh ngạc thấy mặt mũi mình đã trở lại như xưa.

Loanh quanh
một hồi anh ra được
đường cái rồi tìm về
nhà cũ. Chị vợ ôm
chầm lấy anh mà
khóc nức nở.

Người làng người nước biết
chuyện kéo đến chia vui chật
nhà. Anh kể khi còn là hổ thì
ăn ngủ đi lại đều giống hổ, duy
chỉ có tâm địa mình thì không
phải là loài thú mà thôi.

NGƯỜI HÓA HỒ

Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2011.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội

ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản

ĐẶNG THỊ BÍCH NGÂN

Biên tập: Minh Châu

Trình bày: Mai Mai

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty Cổ phần In Viễn Đông. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 391-2011/CXB/11-18/MT và quyết định xuất bản số 100/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 21.4.2011.

In xong và nộp lưu chiểu năm 2011.

Liên kết xuất bản và phát hành:

Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam

1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội

Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965

Website: www.nhanam.vn

Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh

Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,

Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh

Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034

Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn